

Wilhelm (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forberedelsen af en revision af sindssygeloven.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Forslag til folketingsbeslutning om administrative forbedringer af sindslidendes retsstilling.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Forslag til folketingsbeslutning om registrering af sindslidende.

(Beslutningsforslag nr. B 73).

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af tidsbestemte foranstaltninger mod sindslidende lovovertrædere.

(Beslutningsforslag nr. B 74).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagernes tekst og de bemærkninger, der ledsager dem.

Wilhelm (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende forbedring af uddannelse og efteruddannelse af personalet på de psykiatriske institutioner.

(Beslutningsforslag nr. B 75).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Wilhelm (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af indkomstmæssig diskrimination af psykiatriske patienter.

(Beslutningsforslag nr. B 76).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Klageprocedure, kontingentrestance, ind-

beretningsprocedure, arbejde i efterlønsperioden m.v.).

(Fremsat 28/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Kaj Poulsen (S):**

Dette lovforslag om ændring af arbejdsløshedsloven går for en del af forslagernes vedkommende ud på ændringer i administrationen af lovens bestemmelser, som i det væsentlige vil gøre det nemmere at administrere arbejdsløshedsloven.

Vi kan tilslutte os punktet om den ændrede klageprocedure, der betyder, at hvis et medlem af kassen anker en sag, skal den først ind til kassens hovedledelse. Vi tror, det vil være en rimelig vej at gå, idet man måske herved kan ændre den belastning, der ligger på direktoratet.

Forslaget om at ændre restancefristen på de to måneder til i princippet en restancefrist på syv uger synes vi er rimeligt, fordi man på den måde, man her har opstillet det på, giver medlemmerne en skriftlig rykker, der siger, at nu er det på tide at betale kontingentet. På grund af den størrelse, kontingentet er kommet op på efterhånden, kan det jo være en belastning for de enkelte familier, hvis de kommer bagefter med deres kontingentbetaling, og vi finder det overordentlig rimeligt, at der skal advares skriftligt på området. Men vi må vel nok sige, at præcis på dette område er det bestemt ikke at gøre det nemmere for kassen at administrere. Det vil pålægge kasserne en yderligere administration, men på grund af, at det vil være en god service for medlemmerne, vil vi kunne tilslutte os det.

Med hensyn til indberetningsproceduren for arbejdsformidlingskontorerne, der jo i øjeblikket skal indberette både til kasserne og til direktoratet også om resultatløse formidlinger, som ikke får konsekvens for udbetaling af dagpenge, kan vi tilslutte os den ændring, som ministeren har foreslået, således at det kun er resultatløse formidlinger, der får konsekvenser for udbetaling af dagpenge, der i fremtiden skal indberettes.

Ministeren foreslår endvidere, at den ret, efterlønsmodtagere har til at arbejde i 200 timer om året, ændres således, at disse 200

[Kaj Poulsen]

timer skal ligge inden for et kalenderår. Vi tror, at en sådan ordning vil gøre det nemmere for medlemmerne selv at følge med i, hvad de har af timer, og vi kan derfor tilslutte os dette.

Vi kan ligeledes tilslutte os ændringen om den fem ugers ventetid fra ophøret af et tidligere job til en eventuel påbegyndelse af de 200 timers arbejde. Vi finder, at denne regel er en klargøring af de regler, som faktisk fungerer i dag.

Vi er mere betænkelige ved, at regeringen ønsker at fjerne de månedlige kontrolkort for efterlønsmodtagere. Vi finder, at der i disse kontrolkort har ligget en god service over for medlemmerne, idet de har kunnet følge med i, hvor meget de har brugt af de 200 timer, og kasserne har således også kunnet hjælpe medlemmerne til ikke at komme i klemme i 200 timers reglen. Dette forslag vil – det skal vi erkende – være en administrativ lettelse, men en betydelig forringelse af servicen over for medlemmerne; det er uomtvisteligt. Vi kunne i stedet foreslå en ordning, som måske kunne tilfredsstille ministerens ønske om at slippe af med de 700.000 kontrolblanketter og samtidig give en tilfredsstillende vejledning for medlemmerne.

Vi kunne tænke os, at vi fastholdt muligheden for de 200 timers arbejde, men måske lavede en fælles omregningssats. Man kunne så fortælle medlemmerne, hvad den fælles omregningssats vil betyde i indkomst om året og ved årets begyndelse meddele medlemmerne, hvad de måtte tjene inden for dette kalenderår. Det ville være en nem måde for kasserne at administrere det på, at medlemmerne ved årets slutning indberettede, hvad de havde haft i lønindkomst for dette år. Vi mener, at en sådan vejledning til medlemmerne ville være positiv, og vi håber at kunne komme igennem med en ordning i den retning.

Jeg skal så anmode om, at vi, når vi skal behandle dette forslag, også tager fat på det problem, som arbejdsudvalget under landsarbejdsnævnet har ønsket løst, nemlig problemet med den konkurrence, der er opstået mellem mellem kasserne om medlemmer. Det ligner efterhånden sæbepulverfabrikanters konkurrence om at sælge mest sæbepulver. Vi har set kasser lave konkurrencer og love præmier til medlemmer, der kan skaffe yderligere medlemmer til deres kasser.

Vi kunne tænke os at få løst det problem, så overflytning kun kan ske, når der er ændrede arbejdsforhold, en ny arbejdssituation eller ændrede grænseaftaler. Vi vil lægge meget stor vægt på at få en sådan ordning, at vi fik dette løst.

Sluttelig skal jeg sige, at vi som nævnt er meget positive over for de ting, der ligger i forslaget. Men jeg vil godt sige vedrørende de bemyndigelser, som ministeren har foreslået, til arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet, at dem vil vi have meget nøje præciseret under udvalgsarbejdet. Vi ønsker ikke at lægge stemmer til forslaget, hvis disse bemyndigelser skal bruges eller misbruges som de bemyndigelser, disse organer fik i oktober måned. Derfor vil vi meget gerne have en meget nøje redegørelse for disse bemyndigelser.

Bo Kristensen (KF):

Det konservative folkeparti hilser med glæde dette forslag fra arbejdsministeren velkommen. Det er et konstruktivt forslag, som er et led i regeringens fortsatte bestræbelser for at forenkle lovgivningen og specielt det administrative bureaukrati. Der er ingen tvivl om, at denne mindre ændring af loven om arbejdsløshedsforsikring vil forbedre og forenkle administrationen i såvel A-kasserne som arbejdsdirektoratet, ligesom den vil være til stor fordel for A-kassernes medlemmer.

Hvis ændringerne bliver vedtaget, vil ikke mindre end 700.000 blanketter kunne afskaffes. Et væsentligt element i forslaget er således ændringen i kravene om efterlønsmodtagernes indberetningspligt vedrørende antallet af udførte arbejdstimer. Efter de nugældende regler må efterlønsmodtagere have indtil 200 timers arbejde sammenlagt inden for de seneste 12 måneder. Det betyder, at man hver eneste måned er nødt til at kontrollere, at hver enkelt efterlønsmodtager ikke har haft arbejde – lønnet som ulønnet – i mere end 200 timer; altså skal A-kasserne hver eneste måned fremsende kontrolblanketter, som skal udfyldes og derefter returneres af efterlønsmodtageren. Hele denne møjsommelige proces er både tidkrævende og dyr, samtidig med at den i høj grad er med til at gøre reglerne vanskelige at overskue for den enkelte bruger.

[Bo Kristensen]

Det kan nu blive ændret. Ifølge forslaget kan man fremover nøjes med at indberette én gang om året, eftersom 200 timers reglen bliver knyttet til et kalenderår. Der er med andre ord her tale om en meget væsentlig forenkling, som vil være til gavn for tusinder af mennesker.

Også i forbindelse med arbejdsformidlingens indberetningspligt gennemføres administrative lettelser. Arbejdsformidlingerne slipper således fremover for at skulle indberette resultatløse anvisninger til såvel arbejdsdirektoratet som A-kasserne. Dette er ligeledes en klar forbedring af de hidtidige arbejdsgange, eftersom disse skrivelser ikke har nogen som helst betydning for medlemmernes dagpenge- ret og derfor kun er spildt papir og arbejde.

Endelig vil jeg fremhæve forslagets forbedring af A-kassernes service over for medlemmerne. Man pålægger således A-kasserne at fremsende en skriftlig rykker til de medlemmer, der er i kontingentrestance, inden sletningen med heraf følgende tab af anciennitet.

På den baggrund skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale dette lovforslag, som vil lette hverdagen for så mange mennesker.

Hans Jørgen Holm (V):

Forarbejdet til dette lovforslag er jo det arbejde, som administrationsdepartementet har udført, og hvor man har gennemgået hele loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Jeg skal derfor på venstres vegne give tilslutning til de forslag, der er lagt frem, fordi det er ændringer af administrationen af en lovgivning, der er et meget tungt apparat.

Det drejer sig om, at man får en klarere regel med hensyn til restancer, og dér vil jeg sige, at det er da nok væsentligt, at vi får tydeliggjort, at man skal sende et brev, hvoraf det fremgår, at man bliver slettet, inden man rent automatisk ryger ud af sin arbejdsløshedskasse.

Reglerne om klageadgang vil selvfølgelig lette administrationen ligesom den enklere form for arbejdsformidlingens indberetning. Man skal således kun indberette, når det drejer sig om resultatløse anvisninger, og når arbejdsformidlingen skønner, at der muligvis er baggrund for en vægringssag.

Om ændringerne i efterlønsordningen vil jeg godt sige, at retten til at arbejde i 200 timer pr. kalenderår er en klar forbedring rent administrativt i forhold til den nuværende regel, som er meget tung at arbejde med. Men jeg vil også godt pege på – som tidligere ordførere har gjort det – at det måske var rigtigere i denne forbindelse i stedet for at holde fast ved timenormen så at omregne den til en kronenorm og bruge den. Det har jeg peget på adskillige gange, og jeg tror nok, det var rigtigt, om vi fik fastsat en kronenorm i stedet for en timenorm.

Endelig er 5 ugers præciseringen væsentlig også af hensyn til det, der var intentionerne og betænkelighederne omkring de 200 timer i det hele taget, da efterlønsordningen blev indført, nemlig om efterlønsmodtagerne gik ud og tog arbejde fra andre. Jeg tror, det er væsentligt, at man er rigtig ude af jobbet, og at det så er anden beskæftigelse, man går ind i, og jeg har indtryk af, at det ikke er mange steder, denne 200 timers norm giver problemer. Det er alle hånde forskellige småjob, efterlønsmodtagerne går og tager op, og jeg synes, det er et gode, at de har denne mulighed for at beskæftige sig, for det er jo mennesker, der hverken aldersmæssigt eller fysisk er udrangerede. Hvis de var det, skulle de over på andre støtteformer, men det er mennesker, som gerne vil have noget at foretage sig, og derfor var det måske rigtigere, om vi fik klaret disse ting.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da jeg som en af de største kritikere af lovgivningen om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring har kastet mig ud i mange store diskussioner om denne lov, som er opbygget på latent mistro til brugerne, har jeg her fået en kærkommen lejlighed til for en gangs skyld at rose et forslag, der kommer til forenkling af denne lov.

Jeg ville selvfølgelig ønske, at der havde været tale om nogle flere forenklinger. Der er jo ting, der trænger sig på, og som vi har diskuteret tidligere, børnepasningscirkulære og alle de grimme ting, som vi ikke kan lide. Vi havde gerne set, at der havde været noget mere med om disse ting, men det er nu nok

[Lilli Gyldenkilde]

at svinge sig for højt op at tro, at det vil komme i den nuværende situation.

Men groft sagt må jeg sige, at vi synes, det er godt, at man tager fat på at forenkle den lov; det har trængt sig på i meget lang tid. Skiftende regeringer har jo været medvirkende til, at den er blevet mere og mere kompliceret, at cirkulæremængden er blevet større og større, og at blankethysteriet, som jeg har povet at kalde det, er blevet helt grotesk.

Jeg synes, det er helt fint, hvis man ender med at kunne spare de 700.000 blanketter til efterlønsmodtagerne, men ser et lille problem, som jeg godt vil have vi taler lidt om under udvalgsarbejdet med denne lov, nemlig om man måske skulle fastholde bare en halvårlig oversigt til efterlønsmodtagerne, sådan at de kan holde kontrol med, hvor meget arbejde de faktisk har tilbage i perioden. Det skal ikke være noget kardinalpunkt, men jeg synes, det er noget, vi skal tale om i udvalget.

Vi ser som sagt meget positivt på forslaget. Der er nogle spørgsmål, vi vil stille, men intentionerne i forslaget er vi enige i, og som sagt havde vi gerne set, at der havde været nogle flere ting med.

For at det ikke skal blive en skamrosning, er det eneste, jeg skal sige til sidst, at det er lidt ærgerligt, at man har lavet en lovgivning i oktober måned, som gør det endnu vanskeligere at administrere denne lovgivning, når intentionen jo er at sørge for, at den ikke bliver så vanskelig at administrere, og her tænker jeg selvfølgelig på den sidste dagpengelovgivning om supplerende hjælp og dispensationsregler. Kunne vi have undgået det, havde det været en lykke.

Men vi ser positivt på lovforslaget og vil arbejde positivt med det i udvalget.

Lawaetz (FP):

Lovforslaget går stort set ud på en forenkling, og enhver form for forenkling og undladelse af overflødig arbejde i det mægtige papirmaskineri hilser vi med glæde.

Det er ikke epokegørende ændringer, der her foreslås, men lidt har også ret.

Jeg hæfter mig først og fremmest ved, at der kan spares 700.000 blanketter om året. Alene papir, trykning og porto må være et stort beløb. Jeg er ikke så bekymret for ud-

fyldelsen af blanketterne, for efterlønsfolkene har vel ikke andet at lave, og det giver lidt beskæftigelse. Men det må vel have været sådan, at der hidtil har siddet måske ikke fine sagsbehandlere, men dog et personale, som har sorteret og eftersat disse 700.000 blanketter, og det må jo så kunne spares fremover. Det må være noget positivt.

Indberetning én gang om året var hr. Kaj Poulsen lidt betænkelig ved. Det er jeg i og for sig ikke, og jeg kunne godt lide at vide, hvad hr. Kaj Poulsen tænker på, for hvis sådan noget går lovligt til, så kommer der jo en lønseddel fra et eller andet firma på de 200 timer, så det behøver man såmænd ikke at holde så meget styr på. Hvis man ikke har andet at lave, kan man godt føre de 200 timer ind i lommebogen, for det er jo sådan, at en efterlønsmodtager, som ikke er momsregistreret, ikke kan beskæftige sig med selvstændigt arbejde.

Nu ved jeg godt – det har jeg læst – at en stor del af efterlønsmodtagerne ikke foretager sig noget rent arbejdsmæssigt, men den energiske del – det gælder navnlig tidligere håndværkere – vil alligevel ikke overholde 200 timers reglen. Alle, der har lidt praktisk føling med håndværket, ved jo, at efterlønsordningen har forøget såkaldt sort arbejde. Det er derfor mindre væsentligt, at man lemper reglerne lidt ved at anvende kalenderåret i stedet for den tidligere 12 måneders periode.

Arbejdsformidlingskontorerne slipper for en række oplysninger til A-kasserne om resultatløse anvisninger. Her ligger også en arbejdsbesparelse, men måske også en svaghed, idet arbejdsformidlingen i større omfang skal vurdere, hvornår det drejer sig om arbejdsvægring, og om der bør idømmes karantæne. Det lægger man jo mere over til arbejdsformidlingen på denne måde, og her vil jeg da godt lige indskyde, at hvad angår netop arbejdsvægring og idømmelse af karantæne, var der i høj grad – henvendt til arbejdsministeren – brug for at stramme bestemmelserne. De administreres alt for lem-fældigt, bl.a. over for de – forhåbentlig ikke alt for mange, men de findes – langstidsledige, der i virkeligheden ikke ønsker at komme i arbejde.

Jeg kunne godt fremføre en række eksempler herpå, men det vil kun føre til en negativ debat med de hovedansvarlige for hele

[Lawaetz]

lovgivningen, nemlig socialdemokratiet og venstre. Det kan vi spare.

Fremskridtspartiet vil støtte lovforslaget, og vi glæder os til at se, hvor meget mindre personale der kræves i arbejdsformidlingen, når vi sparer de 700.000 blanketter. Det lyder af noget.

Jeg er enig med hr. Kaj Poulsen i, at konkurrencen mellem disse A-kasser er en meget uheldig foreteelse. Hvordan det klæres, var hr. Kaj Poulsen inde på at vi kunne drøfte i udvalget, og det er jeg enig i.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal kun kort sige til hr. Lawaetz, at han har misforstået noget. Hvis hr. Lawaetz tror, at det, at man fjerner kontrolkortene, sparer nogle arbejdstimer i arbejdsformidlingen, så tror han forkert. Disse kontrolkort går til kasserne, og det er i kasserne, man har siddet med disse kort.

Men det afgørende er ikke, at vi får kontrolkortene afskaffet. Det afgørende er, hvordan den service, der har ligget i kontrolkortene, kan videreføres, således at medlemmerne ikke kommer i klemme, når de har arbejde efter 200 timers reglen. Det er kontrolkortene, man har brugt som instrument til at vejlede medlemmerne, og så skal vi under udvalgsarbejdet have fundet et system, der gør, at medlemmerne stadig kan holde øje med, hvilke muligheder de har for at fortsætte på 200 timers reglen, sådan at de ikke kommer i klemme og falder ud af ordningen uforstyldt.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Hovedsigtet med dette lovforslag er at forenkle administrationen på området for simpelt hen at lette det pres, der gennem årene har været på den offentlige administration, på erhvervslivet og ikke mindst på de enkelte efterlønsmodtagere. Sidstnævnte har jo ofte haft meget svært ved at fortolke og følge med i mange udsendte bekendtgørelser og cirkulærer.

Som det fremgår af bemærkningerne, blev der bl.a. fra administrationsdepartementet i 1981 udsendt en redegørelse med forslag til forbedring og forenkling af det enorme materiale, der findes især i forbindelse med arbejdsløshedsforsikringslovens administration.

Dette, at efterlønsmodtagere nu fritages for at udfylde – som også nævnt af tidligere ordførere – ca. 700.000 blanketter på årsbasis, er jo en klar forenkling af lovens regler.

Presset på arbejdsformidlingskontorerne har jo også ofte været stort, og der har været megen kritik fremme, ligesom man fra politisk side har diskuteret, hvad man kunne gøre for at aflaste dem. Derfor er det efter CDs opfattelse meget positivt, at man nu forsøger at lempe reglerne, således at bureaukratiet reduceres væsentligt.

Af bemærkningerne på side 4 fremgår det, at den såkaldte tro-og-love-erklæring ikke opfylder det formål, som man egentlig mente den skulle: kontrollere de 200 timer inden for de sidste 12 måneder. En sådan erklæring er efter min opfattelse intet værd, for vil man omgå en lovgivning, betyder en underskrift på en sådan erklæring ikke ret meget, sikkert heller ikke i juridisk henseende, hvis man skal til at forfølge sagen. Denne erklæring er derfor efter min opfattelse i hvert fald ikke rimelig.

Socialdemokraterne og vist også fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at det månedlige kontrolkort kan være til gavn for efterlønsmodtageren. Det synes jeg er noget, vi eventuelt skal diskutere i udvalget. Det er muligt, man kan finde en eller anden måde, dette kan gennemføres på, således at det ikke giver belastning for kontorerne og for efterlønsmodtageren hver måned.

Jeg sagde tidligere i mit indlæg, at modtagerne har svært ved at fortolke loven. Jeg kunne næsten fristes til at bruge ordene: hvad er min ret, og hvad er min pligt? Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om det ikke ville være positivt at udfærdige en vejledning skrevet på almindeligt godt dansk og ikke på kancellisprog, som ingen kan forstå.

Til slut skal jeg blot sige, at reglen om tydeliggørelse af betalingsreglerne er en afgjort forbedring af loven – og ikke mindst A-kassens pligt til skriftligt påkrav til medlemmerne, inden den pågældende slettes.

CD vil se positivt på forslaget i udvalget.

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg redegøre for det radikale venstres holdning til lovforslaget.

[Janne Normann]

Det er foranlediget af administrationsdepartementets redegørelse fra 1981 om arbejdsløshedsforsikringens administration, en redegørelse, der klart dokumenterede, at der er behov for en regelsanering på området, og det er derfor godt, at der nu forelægges folketinget lovændringer med dette som formål. Det burde allerede være sket i den tidligere arbejdsministers tid.

Generelt er området præget af et meget lidt koordineret regelsæt, som også folketinget gennem mange ændringer af lovgivningen må bære sin del af ansvaret for. Vi vil derfor under udvalgsarbejdet nøje overveje, om det foreliggende forslag går tilstrækkelig langt i forenkling og klargøring af reglerne.

Om de konkrete forslag, der er indeholdt i lovforslaget, skal vi gøre følgende bemærkninger.

Vi kan støtte ophævelsen af reglen om, at arbejdsformidlingskontorerne skal indberette resultatløse anvisninger. Vi kan også støtte, at det nu sikres, at der sendes medlemmer af en arbejdsløshedskasse en erindringskrivelse, inden de slettes på grund af kontingentrestance, og vi kan støtte, at klagevejen ændres, således at klager behandles i hovedledelsen for arbejdsløshedskasserne inden indsendelsen til arbejdsdirektoratet.

Vi kan støtte, at efterlønsordningen ændres, således at de 200 timer kan lægges inden for et kalenderår med den deraf følgende lettelse, dvs. en årlig indberetning af antallet af arbejdstimer. Det vil betyde en lettelse for både arbejdsløshedskasserne og efterlønsmodtagerne.

Derimod er vi mere tvivlende over for det nye 5 ugers stop mellem overgangen til efterløn og påbegyndelsen af eventuelt arbejde. Det vil vi søge overvejet i udvalget.

Vi kan som hovedregel love en positiv udvalgsbehandling, men vil som nævnt overveje, om der ikke samtidig burde have været gennemført andre forenklinger og præciseringer, f.eks. med hensyn til, hvornår man er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal sige tak til de mange, som har støttet dette lovforslag. Jeg finder naturligvis også – det er jo mig selv, der har fremsat det – at det er et godt forslag, og at det er et ud-

tryk for en række forenklinger på forskellige områder.

Det er klart, at flere ordførere har været inde på betragtningen om, hvorvidt vi ud over disse forenklinger, som man har støttet, kunne komme med andre forslag til forenklinger, og det er klart, at som hele vores arbejdsløshedsforsikringssystem er bygget op i dag, er det blevet et meget kompliceret og meget svært gennemskueligt system. Jeg er derfor enig i, at der er et behov for, at vi løbende vurderer, om vi kan finde på flere forenklinger, og om vi kan finde et system, som både gør det lettere for brugerne og også gør det administrativt lettere.

Jeg finder også, det er godt, at vi kan spare disse 700.000 efterlønsblanketter. Jeg tror, det er noget, der kan mærkes for den enkelte efterlønsmodtager, og ud over dette forenklingssynspunkt tror jeg også, at det for efterlønsmodtagere med særlige arbejdsvilkår har betydning, at det er kalenderåret, der er beregningsgrundlaget for, hvordan man måler disse 200 timer op.

Jeg tror også, det er væsentligt at mærke sig, at det faktisk er et ret ringe antal efterlønsmodtagere, der i realiteten benytter sig af den adgang, de har i henhold til loven, til at have beskæftigelse ved siden af.

Der er blevet stillet nogle konkrete spørgsmål, bl.a. om vi kunne lave en bedre information – det var fru Grethe Kindberg Jørgensen, der var inde på det – en vejledning om adgangen til efterløn. Hun spurgte, om de vejledninger, vi har i øjeblikket, er tilfredsstillende. Det mener jeg er noget af det, vi kan se på under udvalgsbehandlingen, men jeg mener i øvrigt, at de enkelte personer, der har adgang til at gå på efterløn, faktisk også i dag har en god mulighed for at blive underrettet om, hvilke betingelser der kræves, og også om, at de har en mulighed for at bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet.

Fru Janne Normann kunne godt lide lovforslaget, men der var et enkelt element i det, som fru Janne Normann var mindre tilfreds med. Det var det forhold, at der, når man går på efterløn og eventuelt ønsker at benytte sig af retten til at have 200 timers arbejde ved siden af, skal gå en vis periode, fra man holder op med sit almindelige arbejde, til man kan gøre dette. Når man ønsker denne bestemmelse indført, er det ud fra den be-

[Arbejdsministeren]

tragtning, at de personer, der går på efterløn, faktisk skal forlade det normale arbejdsmarked. En af ideerne med efterlønsordningen var, dengang den blev gennemført, at man skulle give plads for yngre på arbejdsmarkedet, og man kan sige, at hvis en person holder op med sit arbejde, men bliver på samme arbejdsplads og bare trapper ned i tid fra den første i en bestemt måned, så har man ikke helt opnået den virkning, man havde tilsigtet, da lovforslaget blev gennemført. Så får man måske ikke en ny ind på den pågældende arbejdsplads, og det er medvirkende til, at det, vi kalder beskæftigelsesfaktoren, bliver mindre. Jeg tror, at alle partier, uanset om de stemte for eller imod lovforslaget, var enige i, at det var hensigtsmæssigt, at man kunne få andre ind på arbejdsmarkedet i stedet for dem, der gik på efterløn, så de ikke efterlod sig et hul på arbejdsmarkedet.

Jeg skal takke for alle de positive bemærkninger, der har været til lovforslaget, og jeg håber også, at vi kan få en hurtig og en velvillig behandling i udvalget. Selvfølgelig vil vi være parate til senere at overveje, om vi kan komme med nye forenklinger.

Spørgsmålet, om man skal se på rådighedsbegrebet – det var vel egentlig det, der lå i fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om, at vi skulle have haft noget med om børnepasningscirkulæret, fordi det jo også er et spørgsmål om at være til rådighed for arbejdsmarkedet – mener jeg er et meget mere kompliceret spørgsmål, og det er måske et spørgsmål, vi skal diskutere i anden sammenhæng.

Her har vi i hvert fald været med til at lette nogle administrative problemer og samtidig været med til at gøre det lettere for nogle af de personer, som bruger vores system.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og selskabsskatteloven. (Bedriftssundhedstjenester).

(Fremsat 9/2 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo et tilbagevendende spørgsmål, hvordan vi beskatter erhvervstilskud. Jeg vil gerne rose ministeren for, at han ikke begår samme tåbelighed som fhv. skatteminister Karl Hjortnæs, der gjorde tilskuddet til produktudvikling helt skattefrit, samtidig med at modtageren beholdt fuld fradraget for de tilhørende udgifter. Udgangspunktet for en korrekt behandling må være, at modtageren bliver stillet, som om han ikke havde de udgifter, tilskuddet dækker.

Ud fra den synsvinkel kan vi sagtens støtte, at bedriftssundhedstjenester, der er særskilte selskaber, som ikke giver overskud, og som i øvrigt administreres efter regler fastsat af arbejdsministeriet, gøres skattefrie.

Vi kan ligeledes støtte, at tilskuddet til øvrige bedriftssundhedstjenester ikke indtægtsføres i samme år, som de modtages, men fordeles over nogle år. Jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om 10 år er den rette periode. Stadig væk må udgangspunktet være, at det indtægtsføres i nogenlunde samme periode, som de tilhørende fradrag kommer på selvangivelsen. Den eneste begrundelse, ministeren har givet for 10 års perioden, er, at det er en periode, vi kender fra tilsvarende regler, men dermed begrundes jo ikke, at det er det korrekte. Det vil vi gerne bore i under udvalgsarbejdet.

Altså med det forbehold delvis tilslutning.

Hagen Hagensen (KF):

Når der var en vis tøven og tilbageholdenhed hos mig med at tage ordet ved denne